

UTTANRÍKIS- OG VINNUMÁLARÁÐIÐ
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS AND TRADE

Tórshavn, tann 24. apríl 2019

Journal nr. 19/00189

Løgtingsmál nr.: F-008/2018: Frágreiðing sambært § 51, stk. 4 í tingskipanini um uttanríkismál

Frágreiðing til aðalorðaskiftis

Landsstýrismaðurin í uttanríkis- og vinnumálum leggur við hesum støðulýsing um viðurskiftini á uttanríkisøkinum fyri Løgtingið.

Harra formaður

Uttanríkispolitikkur er ein grundleggjandi partur av virkseminum í øllum londum. Søguliga hefur talan serliga verið um trygdar- og verjupolitik, seinni eisini handilspolitik, men síðan seinna heimsbardaga eru altjóða og millumtjóða samstørv vorðin alsamt meira týðandi og umfatandi. Sáttmálar, samstørv og felagsskapir reglusetu, samskipa og samansjóða samstarv millum lond á mongum økjum. Tískil eru nógv heimlig málsøki knýtt at uttanríkispolitikki, og altjóða samstarv – og tað sum fyriferst uttanfyri landoddarnar – er soleiðis mangan ein fortreyt fyri vælferð og menning í Føroyum.

Føroyskur uttanríkispolitikkur er ein staðfesting av, at Føroyar eru partur av altjóða samfelagnum. Sostatt snýr uttanríkispolitikkur seg ikki einans um at tryggja Føroyum atgongd, vinning og rættindi, men eisini um at taka ábyrgd og lyfta í felag saman við heimsins tjóðum. Tí er umráðandi at Føroyar taka virknan lut í millumtjóða og altjóða samstørvum. Føroyar eru við til at tryggja burðardyggja fyrisiting av tilfeingi í havinum, virknar í menningarsamstarvi og neyðhjálp, og við til at minka um útlát av vakstrarhúsgassum, raðfesta mannarættindi og støðugt virka fyri frælssum handilstreytum, sum eru við til at tryggja vøkstur og framburð.

Harra formaður

Føroysk luttøka í altjóða samfelagnum er lögfrøðiliga grundað á heimastýrslógina frá 1948, á uttanríkispolitisku lógina frá 2005 og ta síðvenju, sum er vaksin fram seinastu 70 árin. Í fiskiveiðusamstarvi hava Føroyar í mong ár virkað sum sjálvstøðugur sáttmálapartur, m.a. í sáttmálum, sum viðvíkja felags umsiting av ferðandi fiskastovnum.

Sambært uttanríkispolitisku lógini kann landsstýrið samráðast um og gera sáttmálar við onnur lond og felagsskapir, tá ið hesir sáttmálar burturav viðvíkja málum, ið hoyra undir málsræðið hjá

føroyskum myndugleikum. Dømi um millumtjóða samráðingar av hesum slagnum eru t.d. samráðingar um handilssáttmálar.

Uttanríkispolitiska lógin hevur eina óhepna avmarking, tá ið talan er um altjóðarættarligar sáttmálar á yvirtiknum málsøkjum, ið viðvíkja bæði Føroyum og Grønlandi. Tá ber ikki til hjá landsstýrinum einsamøllum at samráðast, men skal landsstýrið samráðast saman við Grønlandi, undir navninum *“Danmarkar kongsríki, Føroyum og Grønlandi viðvíkjandi,”* stytta DFG.

Henda avmarking ger seg ikki minst galdandi í NEAFC, NAFO og NASCO, sum eru felagsskapir um fiskiveiðusamstarv í altjóða sjógvum. Í hesum felagsskapunum eru Føroyar og Grønland við í felag undir heitinum DFG og hava eina felags atkvøðu. Tað er tí ein fortreyt, at Føroyar og Grønland altíð eru samd um, hvussu atkvøðast skal, t.d. um hvussu fiskiskapur eftir ávísu fiskaslaga skal skipast.

Føroyar og Grønland hava í samstarvinum lagt seg eftir, at um bara annað landið hevur ítøkilig áhugamál í einum fiskiskapi, verður tað hetta landið, sum ger av, hvussu atkvøðast skal. Eru áhugamálini ikki tey somu í einum máli, og tað ikki ber til at finna eina semju, atkvøður DFG ikki. Hetta hevur við sær, at Føroyar og Grønland kunnu verða sett uttan fyri ávirkan, tá ið londini hava ymisk áhugamál. Tískil gerst tað torført at gera strategiskar semjur við lond, sum vit hava felags áhugamál við, og síðani tryggja at hesar semjur verða samtyktar í avvarðandi veiðufelagsskapi. Eitt dømi er makrelsemjan, sum Føroyar gjørdur við Noreg og ES, men sum vit sum partur av DFG ikki kundu atkvøða fyri í NEAFC.

Tað er eyðsæð, at hesar avmarkingar forða fyri, at Føroyar kunnu røkja týðandi uttanríkispolitisk áhugamál. Landsstýrið setti sær tí fyri í samgonguskjalinum, at uttanríkispolitiska lógin skuldi endurskoðast og forðingarnar takast burtur.

Eftir avtalu við dansku stjórnina varð settur ein felags føroyskur-danskur embætisbólkur at arbeiða við málinum. Tíverri eru ikki útlit til at nevniverd framstig verða gjørd. Frá danskari síðu verður tvíhildið um, at tað orsakað av grundlógini ikki ber til at fara víðari enn uttanríkispolitisku lógina frá 2005. Sambært fatanini hjá dansku stjórnini er danska ríkið eitt eindarríki, og eindarríkisfatanin forðar fyri, at Føroyar kunnu gera sáttmálar í egnum navni, og vera sjálvstøðugur partur av sáttmála, sum Danmark eisini er partur av.

Tað kann tykjast eitt sindur margháttligt, at danska stjórnin, tá ið talan er um at veita føroyskum myndugleikum heimildir at gera altjóða sáttmálar, tekur grundlógina fram sum forðing, meðan danskir myndugleikar einki siga, tá ið talan er um at gera altjóða skyldur galdandi móttvegis Føroyum. Tiltøkini hjá ES móti Føroyum í sildaósemjuni vístu, at Føroyar verða roknaðar sum sjálvstøðugur partur í altjóða samstarvi. Tí hvussu kunnu vit hava skyldur uttan eisini at hava rættindi?

Hesin veruleiki vísir, at grundlógarforðingarnar, sum danska stjórnin aftur og aftur tekur fram, ikki eru haldgóð argument. Veruleikin er heldur, at Føroyar eftir altjóða rætti hava rættarevni bæði til at gera avtalur og átaka sær skyldur, meðan danir velja eina tronga grundlógarfatan fyri at forða fyri, at uttanríkispolitiska valdið – seinasti bulurin í tilgjørda hugtakinum ríkisfelagsskapurin – gleppur teimum av hondum.

Harra formaður

Seinastu tíðina hava verið fleiri sterkar ábendingar um, at danskir myndugleikar geva Føroyum sera stuttan snór í uttanríkismálum og tykjast nú meira enn áður upptiknir av at seta mørk fyri, hvat Føroyar kunnu og ikki kunnu.

Dømini eru fleiri, men eg skal taka tvey teirra fram.

Fyrri er tá ið Føroyar saman við Grønlandi og Íslandi umvegis útnorðursamstarvið gjørdur avtalu um neyvari samstarv um mál, sum vit hava til felags. Skyldurnar sambært sáttmálanum, ið meira er at meta sum ein yvirlýsing, eru avmarkaðar til at halda ein árligan fund. Danskir myndugleikar valdu tó at geva Íslandi boð um, at tað lá uttanfyri heimildirnar hjá Føroyum og Grønland at samskifta um uttanríkismál, og tískil var avtalan uttan gildi. Annað dømi er, at danskir myndugleikar nú seta mørk fyri, hvørjar avtalur Føroyar kunnu gera um menningarsamstarv við altjóða felagsskapir, har Føroyar í forstálsi við Danmark hava fingið atlimaskap, t.d. FAO og UNESCO. Orsøkin tykist vera, at menningarsamstarv í Danmark er partur av málsøkinum uttanríkispolitikkur.

Vit hava fleiri ferðir í Løgtinginum viðgjørt uppskot um at avtaka uttanríkispolitisku lógina frá 2005. Í dag má eg ásanna, at eg ivist, hvørt hetta stigið í sær sjálvum fer at føra okkum fram á leið, tí tað broytir ikki yvirskipaðu uttanríkispolitisku karmarnar, sum tykjast treytaðir av donsku grundlógarfatanini. Um uttanríkispolitiska lógin verður tikin av, fara vit aftur til eina skipan, har vit í fyrsta umfari støðugt skulu bíða eftir donskum myndugleikum fyri at fáa heimild at fara undir samráðingar við onnur lond. Og við tí politikki, ið danir leggja fyri dagin í løtuni, kunnu vit rokna við, at hvør einstøk samráðingarheimild verður penslað við avmarkingum, sum heldur fara at skerja enn at víðka okkara virkisfrælsi á uttanríkispolitiska pallinum.

Um tað ikki ber til at fáa danir at broyta sína fatan av grundlógarásetingum, verða vit noydd at taka støðu til, hvørt vit eiga at fara útum donsku grundlógina. Tað eigur at bera til at fremja slíka loysn í felagsskapi við Danmark.

Harra formaður

Trygdar- og verjupolitikkur eru felagsmál, sum formliga liggja hjá donskum myndugleikunum í Keypmannahavn. Landsstýrið stendur tó til svars móttvegis Føroya fólki og hevur sostatt meðábyrgd at syrgja fyri, at trygdaráhugamál á øllum økjum eru vard og røkt.

Í 2004 samtykti Løgtingið, at landsstýrið skuldi verða kunnað um trygdarpolitisk og verjumálslig viðurskifti, sum viðvíkja Føroyum, og at landsstýrið skuldi hava ávirkan á tilík mál. Í 2005 varð Fámjinsskjalið undirskrivað. Tað staðfestir, at vit skulu hava veruliga ávirkan á mál, sum viðvíkja ella eru týðandi fyri Føroyar.

Seinastu tíðina hava ábendingar verið um, at spenningurin millum eystur og vestur aftur kemur á breddan, og tað kann enn einiferð føra til, at leiðirnar kring Føroyar gerast geopolitiskt sera áhugaverdar. Somuleiðis hevur tað verju- og trygdarpolitiskan áhuga, at øll londini kring okkum í løtuni eru upptikin av at verja seg ímóti netálopum, eins og flestu lond í løtuni halda vakið eyga við, hvørjar útlenskar íløgur verða gjørdar í strategiskt umráðandi sektorar.

Tí havi eg samskipt við danskar myndugleikar um, hvussu vit á bestan hátt tryggja, at føroyskir myndugleikar verða fult kunnaðir um mál av hesum slagnum, serliga við atliti at møguligum

hernaðarligum virkseimi um okkara leiðir. Í løtuni verður arbeitt við at finna rætta leistin fyri, hvussu partarnir kunnu samskifta um mál, sum av givnum orsøkum eru undir strongum trúnaðarreglum.

Harra formaður

Í frágreiðingini, sum vit í dag leggja fyri Løgtingið, verður eisini tikið fram, at Føroyar í mong ár hava verið virkin partur í norðurlenska samstarvinum. Karmarnir fyri okkara luttøku í norðurlenska samstarvinum eru broyttir fleiri ferðir. Kortini eru vit als ikki komin á mál, tí Løgtingið hevur leingi meint, at vit eiga at fáa sjálvstøðugan limaskap í Norðurlandaráðnum og Norðurlenska Ráðharraráðnum, soleiðis at vit kunnu luttaka á jøvnum føti við hini norðurlondini.

Fyri at siga sum er, so hevur tað verið eitt sindur hugstoytt at uppliva tvørrandi viljan frá okkara brøðratjóðum til at viðurkenna okkum sum javnbjóðis part í norðurlenskum samstarvi. Einum samstarvi, har vit aftur og aftur hava víst, at vit megna at taka lut fult á hædd við hini norðurlondini. Í hesum sambandi kann tað í grundini gera tað sama, um forðingin fyri okkara formliga limaskapi er Helsinkisáttmálin ella danska grundlógin, tí okkara norðurlensku brøðratjóðir áttu at ruddað slóð fyri okkara limaskapi heldur enn at hildið fast í einum fullveldishugtaki, sum hevur lítlan týdning fyri flestu av málsøkinum, sum norðurlenska samstarvið snýr seg um.

Eg fari tí at mæla løgtingslimum til at halda fast við áhaldandi at virka fyri at vinna okkum fullan limaskap í norðurlenska samstarvinum – og um tað krevur broytingar í viðurskiftunum við Danmark fyri at koma á mál, hava vit enn eina orsök til at endurskoða samstarvið, soleiðis at formligar forðingar verða ruddaðar burtur.

Vit hava luttikið í norðurlenskum samstarvi í eina hálva øld, og tíðin er búgvin til, at vit nú flyta okkum frá eini støðu sum eygleiðarar og sníkar, sum ikki rinda limagjald, til at taka okkara sjálvsagda pláss millum hini norðurlondini. Verandi støða er óvirðilig og hon má rættast.

Harra formaður

Ein stórur partur av teimum vørum, sum verða framleiddar í Føroyum, verður framleiddur við útflutningi fyri eyga, og ein stórur partur av teimum vørum, sum froyingar brúka, verður innfluttur. Tí eru Føroyar knýttar at marknaðum í øðrum londum í størri mun enn lond við størri heimamarknaði. Samhandil við umheimin er tískil ein snúningsásur í froyiska búskapinum og ein fortreyt fyri vøkstri og menning í Føroyum.

Útflutningsmynstrið hjá Føroyum er nógv broytt seinastu umleið tíggju árin. Økt uppsjóvartilfeingi og stórur vøkstur í alivinnuni hava verið viðvirkandi til, at síðan 2009 er virðið á útfluttum vørum nærum tvífaldað – úr 4,1 milliard í 2009 upp í 8 milliardir í 2018.

ES er framvegis størsti einstaki marknaðurin fyri froyskar útflutningsvørur. Í virði er útflutningurin til ES vaksin nakað seinastu 10 árin, men lutfalsligi marknaðarluturinn hjá ES er kortini minkaður munandi. Hetta kemst av, at froyskar fyrirøkur hava økt um söluna til aðrar marknaðir – serliga Russland, men eisini Kina og USA. Útflutningurin til Russlands er fleirfaldaður – úr umleið 650 mió. upp í 3,2 mia. eftir 10 árum. Orsøkin er millum annað, at Føroyar síðan 2014 hava havt serstøðu á russiska marknaðinum, tí Føroyar ikki eru fevndar av forboðnum, sum russiska stjórnin hevur sett fyri at m.a. ES, Noreg, Ísland, USA og Kanada kunnu selja Russlandi matvørur.

Russland er sostatt tað landið, sum innflytur mest úr Føroyum. Bretland er tað einstaka land í ES, sum keypir flestar froyskar vørur, tilsamans sløk 10 prosent av samlaða útflutninginum. Afturat

teimum eru millum fimm teir størstu innflytararnar av føroyskum vørum Danmark, USA og Kina. Hetta er ein grundleggjandi broyting í samhandlinum hjá Føroyum samanborið við fyrri bara 10-15 árum síðan, tá at kalla allur útflutningurin fór til ES.

Samlaði vøruinnflutningurin í fjør var 7,7 milliardir krónur. Sum heild ber til at siga, at innflutningsmynstrið hevur verið meira støðugt enn útflutningsmynstyrið, ið er broytt grundleggjandi.

Danmark er tað landið, Føroyar innflyta mest úr; í 2018 var samlaða virði 2,8 milliardir, svarandi til góð 36 prosent. Sostatt stendur handilsjavnin við Danmark í 2 milliardum í halli.

Annars eru Týskland, Kina, Noreg, Svøríki, Ísland og Bretland millum londini, Føroyar innflyta mest úr. Í samhandlinum við flestu lond hava Føroyar munin á handilsjavninum.

Harra formaður

Handilssáttmálin við ES er ikki longur karmur um bróðurpartin av føroyska útflutninginum. Broytta útflutningsmynstrið krevur, at landsstýrið leggur nógv orku í at virka fyri fleiri fríhandilssáttmálum við nýggjar marknaðir.

Vit tóku eitt týðandi stig herfyri, tá Løgtingið samtykti fríhandilssáttmálan við Bretland. Hesin tryggjar, at samhandilin við ein av okkara størstu samhandilspørtum kann halda fram, tá landið fer úr ES.

Eitt annað stig var semjuskjalið millum Føroyar og EABS, sum vit undirskrivaðu í august í fjør. Skjalið eitt grundarlag at byggja ein fríhandilssáttmála á. Vit arbeiða áhaldandi við at sannføra bæði EABS og limalondini um at byrja fríhandilssamráðingar við Føroyar.

Seinni í ár lata vit upp sendistovu í Beijing. Hon er liður í áhaldandi arbeiðinum at útvega Føroyum betri marknaðaratgongd á kinesiska marknaðinum. Samstundis skal sendistovan eisini røkja okkara áhugamál í m.a. Japan, Vjetnam og Suðurkorea, har stórir vakstrarmøguleikar eru fyri føroyskan útflutning og samstarv annars.

Harra formaður

Handilssáttmálin við ES er av onkrari orsök komin í ringt orð, og fær ofta eitt vánalig skoðsmál, ikki minst í politisku skipanini.

Tað er kortini ein sannroynd, at sáttmálin – hóast ávísar avmarkingar – samanumtikið hevur verið og er ein góður karmur fyri handilin millum Føroyar og ES. Sáttmálin stendur ikki aftanfyrri sáttmálarnar sum okkara grannalond hava við ES, tá tað ræður um marknaðaratgongd fyri vørum.

Hóast øll kunnu semjast um, at tað hevði verið ynskiligt at sloppið av við allar avmarkingarnar í sáttmálanum, og fingið fullkomiliga tollfría atgongd til ES marknaðin fyri allar hugsandi vørum, so hava vit gjørt avmarkingarnar í sáttmálanum til ein nógv størri trupulleika, enn hann er.

Tað er kortini ongin loyna, at avmarkingarnar kunnu vera ein forðing fyri nýskapandi vinnulívsvólk, ið ætla at royna at framleiða onkra nýggja vøru, um tey ikki kunnu útflyta ætlaðu vøruna til ES marknaðin uttan toll. Tískil verður áhaldandi arbeitt fyri at fáa avmarkingar í handilssáttmálanum burtur.

Men tað hevur tó týðning at minnast til, at vit hava valt at standa uttanfyri ES og harvið eisini uttanfyri evropeiska innmarknaðin. Hetta val hevur avgjørt sínar fyrimunir, men hevur eisini sín prís.

Ein avleiðing er, at vit ikki kunnu ganga út frá, at vit fáa júst somu marknaðaratgongd til ES marknaðin, sum limalondini hava. Sum uttanfyristandandi land eru Føroyar ikki í eini støðu, har tað er frítt val á øllum hillum at velja til og frá.

Hinvegin er onki sum forðar okkum í at hava ynski um ábøtur av ymiskum slagi í samstarvinum við ES. Í hesum sambandi kann eg nevna, at hesi árin havi eg tvær ferðir verið á fundi við ES-nevndarlimin í handilsmálum, Cecilíu Malmstrøm, fyri at umrøða, hvussu vit betur fáa skipað bæði handilsviðurskiftini og samstarvið við ES annars. Tvey ítøkilig mál – annað um fóður og hitt um brisling – eru í løtuni í gongd, umframt at onnur mál eisini eru í umbúnað.

Næsta stig er, at felagsnevndin hjá ES og Føroyum fer at arbeiða fyri at skipa eitt breiðari og meira samhangandi samstarv millum partarnar.

Harra formaður

Hví brúka tit so nógva orku uppá EFTA? Hesin spurningurin hevur mangan verið settur undirritaða, kanska serliga fyrsta partin av samgonguskeiðnum.

Vit kunnu staðfesta, at EFTA londini hava misjavnan áhuga fyri Føroyum sum lim í felagsskapinum. Hetta hevur verið støðan leingi, og áhaldandi royndir at ávirka EFTA londini hava higartil ikki givið ítøkilig úrslit.

Hetta kundi talað fyri at gjørt støðuna upp, ásannandi at lítið røktist fyri, at vit aftur gerast limir í EFTA.

Vit eiga ikki heilt at sleppa ynskinum um at fáa EFTA limaskap. Broytingar kunnu hugsast at fara fram í evropeiskum samstørvum, m.a. orsakað av Brexit. Í skrivandi løtu kann møguleikin ikki útihýsast, at byltingar í Evropa kunnu blása nýtt lív í EFTA felagsskapin.

Tí eiga vit at fylgja gongdini, men í verandi støðu er kortini lítil orsök er at brúka stórvegis orku uppá eitt mál, sum higartil ikki hevur víst seg at vera farleið, ið førir á mál í føroyskum handilspolitikki. Arbeidsorkan er tískil betri brúkt uppá royndirnar at útvega okkum handilssáttmálar við tey fyri Føroyar mest viðkomandi samstarvslondini.

Harra formaður

Menningarsamstarv og neyðhjálp fella undir virksemd hjá almennu Føroyum úti í heimi. Økið hevur havt hægstu raðfesting hjá landsstýrinum og játtanin er fleirfaldað úr trimum upp í níggju milliónir um árið hetta samgonguskeiðið. Økta játtanin er ein liður í at Føroyar, sum eitt ríkt og framkomið land, taka størri ábyrgd í altjóða samfelagnum og eru við til at menna og hjálpa, har møguleikar og tørvur eru.

Vit eru nú farin undir at seta í verk ein nýggjan leist at skipa leiklut Føroya í altjóða menningarsamstarvi eftir. Stavnaldið eru heimsmálini hjá ST.

Heldur enn at tað bara eru føroyskir pengar, sum standa fyri íkastinum til menningarsamstarv og humanitert arbeiði, so skulu vit í nógv størri mun brúka føroyska vitan og føroyskar førleikar. Samstundis verður arbeiðið skipað strategiskt í samsvari við føroysk áhugamál í partaløgum við almennar stovnar, vinnulívið og altjóða felagsskapir. Tí á teimum økjum, har vit hava vitan og førleikar, sum kunnu geva eitt munadygt íkast, hava vit mangan eisini áhugamál.

Men eisini í humaniterum arbeiði og menningarsamstarvi royna danskir myndugleikar nú at girða okkum inni og seta mørk fyri, hvørjar avtalur Føroyar kunnu gera við ST-felagsskapir, har vit eru atlimir. Menningarsamstarv er uttanríkispolitikkur, førir danska stjórnin fram, og tí ber ikki til hjá Føroyum at gera sjálvstøðugar avtalur við felagsskapir um júst tað málsøkið. Avtalur, ið annars hava til endamál at skapa vøkstur og menning og kunnu vera við til at lyfta medborgarar kring heimin úr í trongum korum.

Harra formaður

Einki kemur av sær sjálvum í heimspolitikki. Politiskt er heimurin ein vígvøllur, har lond støðugt mugu vinna sær sjálvum víðari ráсарúm – líkamikið um talan er um vald, um atgongd til náttúruutilfeingi ella um rættindi. Samstarv er tí sjálvt lykkaorðið í uttanríkispolitikki. Men grundleggjandi fyri samstarv í altjóða høpi er, at partar viðurkenna hvønn annan. Tað er ein sannroynd, at samstarv millum Føroyar og Danmark tíverri ofta er fortreytin fyri, at Føroyar virka á altjóða pallinum. Og tað er mangan eitt samstarv, vit ikki kenna okkum aftur í, men heldur kenna okkum kroyst í.

Afturvendandi undanførslan er uttanríkispolitiska lógin og fatanin av Kongsríki Danmarkar sum eitt eindarríki. Men fyri okkum er als ikki talan um ein lögfrøðiligan spurning. Fyri okkum snýr tað seg um at reka politikk og røkja okkara áhugamál. Annars gerast vit eftirbátur.

Ídnið at vinna Føroyum frama í øðrum londum og í altjóða samfelagnum vekir eisini ans. Javnan fáa vit forkunnigar og tignarligar vitjanir í Føroyum. Ráðharrar, tinglimir, sendiharrar og felagsskapir. Vit leggja stóran dent á at taka virðiliga ímóti øllum gestum. Vit greiða gjølla frá, hvørji vit eru, hvat vit hava at bjóða, hvat vit ætla og hvørjum vit hava tørv á – alt eftir hvør gesturin er.

Eingin kann umboða Føroyar betur úti í heimi enn vit sjálvi. Hvørja ferð høvi býðst, taka vit av móguleikanum at gert vart við okkum. Tí tað gagnar okkum og fremur okkara áhugamál. Tað er við til at skapa menning og trivnað, sum er fortreytin fyri lívsgrundarlagnum í Føroyum.

Vit hava tørv á og rætt til at røkja okkara egnu áhugamál móttvegis øðrum londum, eins og vit hava skyldu til at lyfta okkara lut av teimum byrðum, sum altjóða samfelagið hevur. Tað er ikki bara eitt politiskt ynski, men ein skylda móti føroyska samfelagnum.

Takk fyri, **harra formaður**.

Poul Michelsen

landsstýrismaður

/Herálvur Joensen